

Bilag til Beretn. fra Folket.s Udv. ang. F. t. Borgerlig Straffelov.

Vi tillader os i denne Anledning at henlede Opmærksomheden paa de Synspunkter, Dansk Kvindesamfund har fremsat i en Henvendelse til Justitsministeren i Februar 1922 i Anledning af, at man da ventede en Revision af „Oktoberloven“, og hvorefter vi vedlægger et Aftryk. Disse vore Synspunkter gaar i al Korthed ud paa, at Lovgivningen ikke bør opstille een sædelig Moral for Mænd og en anden for Kvinder og lovgive paa Grundlag af en saadan Dobbeltmoral, men maa lovgive ud fra den Betragtning, at de moralske Love efter Nutidens Opfattelse af Sædelighed — en Opfattelse, som nu gøres gældende Verden over — er ens for Mænd og Kvinder.

Til § 200.

I Forbindelse med hele dette Spørgsmaal maa vi til Lovforslagets § 200 bemærke følgende: Pkt.

Ogsaa denne Bestemmelse er i Strid med vor ovennævnte Opfattelse og frembyder intet som helst Fremskridt i Forhold til vor nugældende Ordning, idet den ligesom Oktoberlovens § 1 benytter Lovgivningens Bestemmelser om Løsgænger — Lediggang — til at ramme den Kvinde, der driver Utugt som Erhverv. Dette Synspunkt maa vi betragte som ganske virkningsløst overfor det Onde, man ved Bestemmelsen vil ramme, den offentlige Usædelighed, idet man ved denne Bestemmelse — ligesom ved Forslagets § 233, jfr. ovenfor — kun kan komme til at ramme den ene Part i Forholdet, Kvinden, der sælger Utugt og modtager Betaling, mens Manden, der køber Utugt og yder Betaling, gaar fri.

Vi maa hævde, at naar Loven med Virkning skal bekæmpe den offentlige Usædelighed, maa den indføre saadanne Bestemmelser, der ikke ensidigt tager Sigte paa den kvindelige Part, men stiller Mand og Kvinde lige. Derfor maa vi kræve, at enhver Bestemmelse om, at Utugtshandel rammes gennem Løsgænger- eller Lediggangsbestemmelser, bortfalder, og at der indføres saadanne Bestemmelser, som med Virkning kan modarbejde, at Utugtshandel finder offentlig Sted, hvad enten denne Handel har Form af Tilbud eller Efterspørgsel, og som saaledes vil komme til at ramme baade Mand og Kvinde.

Til § 242.

Vi udtaler vor Tilfredshed med de Betragtninger, der har fundet Udtryk i denne Paragraf, idet vi deler Lovforslagets Opfattelse af Fosterfordrivelsen som en strafbar Handling, der dog under særlige Omstændigheder kan være straffri. Pkt. 1

Til § 255, 3die Stykke.

Vi maa udtale vor alvorlige Beklagelse af, at Forslaget gentager Kommissionsudkastets Bestemmelser om, at en Kvinde, som søger Erhverv ved Utugt, naar hun er blevet dømt for at have udsat nogen for Smitte med Kønssygdom, kan faa Paalæg om i et vist Tidsrum ikke paa ny at søge Erhverv ved Utugt. Denne Bestemmelse vil efter vor Mening virke stik imod sin Hensigt, og vi henviser i saa Henseende til Motiverne i det i Folketinget i December 1924 fremsatte Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov, til hvilke Motiver vi ganske kan slutte os, dog med den Tilføjelse, at vi i det hele ønsker enhver Særordning før Kvinder, der søger Erhverv ved Utugt, afskaffet. Pkt. 1

København, den 21. December 1928.

I Ærbødighed

Elisa Petersen,
Formand for Dansk Kvindesamfund.